

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De matrona, quæ filium conuersum planxit: sed postea ad Deum
conuersa, gratias egit. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

æterna, pro vanitatibus huius sæculi gloriosissimū regnum Dei quatenus cum Paulo Apostolo veraciter proloquaris: Tanquam nihil proprietatis habentes, & omnia in communitate possidentes. Hæc & similia eo cogitante, & sanctorum Patrū vestigia per singulos dies cōsiderante, confortatus est in melius animus sacerdotis. Et post probationis tēpus habitu regulari indutus est, atque anne cōpleto solenni voto professus. Qui postmodum in ordine annis triginta laudabiliter viuens, in bona senectute obdormiuit in pace.

CAPVT VI.

De iuueni clerico, qui relicto studio monasterium intrauit.

Senior.
Adolescēs
quidam à
studijs ad
monaste-
rium def-
iuit.

1. **F**uit quidam iuuenis scholaris, primæuæ ætatis flore vigelcens; qui studio literarum deditus Dauentriæ, nonnunquam à studentibus socijs & promotis ad studium Parisiense intabatur promissis & donis. Sed quorundam deuotorum cōsilio hac intentione reuocatus est, & informatus ne se periculo daret desiderio altioris doctrinæ. Interea accidit, vt duo germani fratres consodales eius, corpore & ingenio habiles, de schola Dauentriensi versus Parisios se transferrent. Cumque paruo tempore ibidem in studio stetissent, vno die ambo defuncti sunt.

2. Sed & alij quidam ex studentibus ad magisterium promoti, post multas expensas & diuturnos labores, cum cœpissent scientia & fama clarere, ex hac luce repente sunt subtracti. Audiens hoc præfatus iuuenis de suis coætaneis studentibus, compunctus est ampliùs, atque in breui valedicens scholasticis rebus, discipulus Christi inter regulares effectus est.

CAPVT VII.

De matrona, qua filium conuersum planxit; sed postea ad Deum conuersa, gratias egit.

Senior.

1. **M**atrona quadam diues, & secularis, filium vnicum habuit tenere dilectum, ætate & scientia ac moribus adornatum. Hic caelesti inspiratione afflatus, elegit Deo potius humiliter seruire, quàm in seculo paternis bonis transitorie frui, & mercari. Recessit ergo ab aspectibus amicorum longius, petijtque monasterium regularium, ad famulandum Domino secretius & perfectius, cunctis mundi retinaculis abdicatis. Quem mater vidua subsecuta, precibus ac lamentis studuit reuocare, sed minime valuit.

2. Illa igitur ad sua abeunte, & in mœrore graui existente, contigit

igit in eadem ciuitate casus infaustus, vt cuiusdam potentis diuitis filius, ab altero seditiosè percussus, plangeretur extinctus. Quo audito, matrona rem gestam exhorruit, & ad se tandem reuerfa, alienis periculis docta propriam tristitiam temperauit, atque semetipsam redarguit dicens: Quàm bene tibi accidit, vt hoc de filio tuo non audias, nec de cætero formides? Nonne tutius in monasterio Deo seruit, quàm apud te in seculo periret? Ex illa demum die ad bonitatem Dei conuersa, gratias maximas egit, nec vltra filium quasi amissum planxit; sed de eius conuersione summopere gaudebat, fratres regulares specialiter dilexit, hospitio sæpius recepit. Et hoc mihi in mensa sua recitauit.

3. Gratanter audio, quod dicis: & spero, quod mihi proficiet & Nouitius. multis. Satis dolendum, quod multi parentes ita inordinatè filios suos diligunt: quod magis eos seculo nutriunt, quàm Deo; quod plus cupiunt illos diuitijs ac honoribus sublimari, quàm virtutibus & bonis moribus pollere. Heu, quod non recogitant, quàm subito mors filios à parentibus separat, nec vllus hominum quantumcumque diues vel nobilis fuerit, poterit semetipsam aut aliquem amicorū à mortis lege liberare; sed oportet nos omnes ante districti iudicis tribunal presentari, vt referat vnusquisque prout gessit in vita, & recipiat pro qualitate meritorum suorum irreuocabilem sententiam, æternam scilicet gloriam vel pœnam.

CAPVT VIII.

Quòd potius est Deo obediendum, quàm amicis.

1. **¶** Ecce sentis pro tua salute. Nam qui Deo seruire statuit, Senior. debet ei potius quàm parentibus obedire. Hinc est, quod veritas sequētibus se discipulis, ait: *Qui amat patrem vel matrem plus quàm me, non est me dignus.* Non ergo audiendi sunt, qui propter solatium amicorum suadent in seculo manendum; sed illi potissimū imitandi sunt, qui propter amorem Christi elegerunt ab amicis elongari, quatenus Deo liberius seruiant, deuotius ei inhæcant, & frequentius pro amicis exorent. Vnde si vie Dei voluerint aduersari, & ingressum religionis impedire, vitandi sunt & relinquendi. Nam & omnium religiosorum legifer & magister Iesus Christus Dominus noster formam perfectæ abrenunciationis ostendit, cum dicit: *Si quis venit ad me, & non odit* Luca 14. *patrem suum & matrem, adhuc autem & animam suam, non potest esse meus discipulus.*

2. Attende, quod non dixit Dominus. Quere primum, an placeat parentibus vel amicis: sed hoc satage facere, quod mihi noveris maxime placere. Dimittis ergo mortuos sepelire mortuos Matt. 23. suos: